No. 77. 184

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 28 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— Hoe streng het bezit van verbodene schriften door de Russische regering gestraft wordt, blijkt daaruit, dat dezer dagen de kollegie-secretaris *Zegatte* en de kanselarij-schrijver *Lukaszinsk*, te Mewiez, bij wien verboden gedichten gevonden waren, respectivelijk veroordeeld zijn tot drie en zes maanden gevangenisstraf, om vervolgens naar Orenburg (Aziatisch-Rusland) ter beschikking van het gouvernement gezonden te worden.

— Koning *Lodewijk* van Beijeren heeft zich met een sonnet op zijne vijanden, die, zingt hij, hem uit het paradijs verdreven en zijne levensdagen verbitterd hebben, gewroken.

— Te Hamburg kwamen over eenige dagen wel gekleede heeren in een bijzonder huis, waarvan de bewoner afwezig was en bragten bloemkransen en guirlandes mede, om voor den volgenden dag, den verjaardag van den bewoner, de vertrekken te versieren. De bediende ziet er geen erg in, opent bereidwillig de vertrekken en verleent zelf hulp. Het blijkt, dat er nog bloemen ontbreken. De heeren geven den bediende geld en verzoeken hem, spoedig naar een' winkel te gaan, waar zij nog bloemen besteld hadden. Toen de bediende terug kwam, waren de gelukwenschers en met hen de voornaamste kostbaarheden uit het huis verdwenen.

ENGELAND.

LONDEN, den 21. Junij. Laatstleden Zondag is te Knowsley een akelig geval gebeurd. Een man, die naderhand gebleken is door overdreven godsdienstigheid krankzinnig geworden te zijn, is in de woning eener portierster van Knowsleyhall, een landgoed van lord *Derby*, gedrongen, heeft een jong meisje uit dezelve in het park vervolgd en haar daar zoodanig met slagen op het hoofd mishandeld, dat toen men hem eindelijk overmande, haar hoofd-haar, dat hij vasthield, met de geheele huid des hoofds hem in de hand bleef. Met de bloedige scalp in de hand is hij vervolgens, als een wilde, voor de vensters van het huis komen dansen, waar men hem eindelijk gevangen heeft. Het arme meisje is den volgenden morgen overleden, niet aan den ontveling van haar hoofd, maar aan eene ontsteking van bloed op de hersenen, door de slagen of den val veroorzaakt.

— Het engelsche gouvernement heeft voor 5000 pond sterling of f 60,000, het volgende middel gekocht, om de huizen te vrijwaren voor de besmetting der typhus, zenuwzinkingkoorts: Men neemt zes drachmen fijne salpeter, (*nitrum*) en zes drachmen vitriool olie (*acide sulfurique*); mengt deze te zamen in een schotel of plaat op een vuur; werpt daarin een drachme vitriool olie, waarop een sterk en groote hoeveelheid gas ontwikkelt, welke de lucht van de besmetting zuivert.

FRANKRIJK.

— In den *Constitutionnel* van heden leest men, onder het Parijsche nieuws, het volgende artikel: « Heden was aan de beurs een zonderling nieuws in omloop. De regering had, zeide men, eene telegrafische depeche ontvangen, bij welke haar berigt gegeven wordt, dat de keizerlijke scheepsmagt van China de te Kanton liggende Fransche oorlogschepen had aangetast. Deze zouden van dien aanval eene vreeselijke wraak genomen hebben; er wordt van duizend Chinezen gesproken, die door het geschut onzer schepen gesneuveld zouden zijn. — De Fransche scheeps-station in China bestaat uit het fregat *la Cléopâtre*, de korvet *la Victorieuse* en de stoomboot *l'Archimède*."

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 23. Junij. Naar wij vernemen zijn gisteren en heden alhier ter markt aangekomen 15 vaartuigen met nieuwe aardappelen, gezamentlijk inhoudende 2290 mudden, welke gisteren tegen f 6, heden f 5.25 verkocht zijn.

— Men verzekert ons, dat het den Koning dezer dagen zou hebben behaagd, kwijtschelding van de doodstraf te verleenen aan *Christiaan Gepkens*, die, gelijk bekend is, bij arrest van het provinciaal hof in Gelderland veroordeeld is tot *de straffe des doods*, wegens poging tot moord met voorbedachten rade en dat de kapitale straf zou zijn veranderd in die van het *zwaayen van het zwaard over het hoofd en twintig jaren tuchthuisstraf*.

LEEUWARDEN, den 23. Junij. In den namiddag van gisteren werden eenige achtingswaardige familiën in diepen rouw gedompeld.

Een gezelschap jongelieden namelijk, bevond zich op de Froskepolle, nabij deze stad. Eenigen van hetzelve, en wel vijf meisjes en een jongeling, stapten in een bootje om de vaart over te steken; hetwelk, door een onvoorzien toeval, de vijf meisjes het evenwigt deed verliezen en in het water storten. Zoo spoedig mogelijk beijverden de anderen zich om hen hulp toe te brengen, welke pogingen met het redden van drie der in het water gestorten werden bekroond; de twee overigen zijn levenloos aan wal gebragt. Alhoewel er dadelijk geneeskundige hulp is ingeroepen, en de drenkelingen met de vereischte zorg en kennis van zaken zijn behandeld, zoo was het, helaas! niet mogelijk hen in het leven terug te roepen en aan hunne dierbare betrekkingen weder te geven. Beide meisjes waren verloofd, en zouden eerstdaags in het huwelijk treden. De deelneming in het lot dezer ongelukkigen is voorzeker groot en de verslagenheid, welke dit ontzettend voorval heeft veroorzaakt, is algemeen.

— Op de Bergumerheide in Friesland, tusschen Dokkum en Heereveen, wonen thans 1000 Nederlanders, die noch jood noch christen zijn, althans wanneer besnijdenis of aanneming als lidmaat het een van beiden een vereischte is. Men stuurt zendelingen naar Oost en West en menig predikant weet geen woorden warm genoeg te vinden om de menschen 't geld uit den zak te krijgen voor die zendelingen. Maar als de zwarten en bruinen daar ginder eens wisten dat men zich aan de blanken hier zoo weinig laat gelegen liggen, zouden ze niet met groot regt die bekeerders naar hun vaderland terugwijzen, zeggende: gaat henen en maakt uw eigen wilden tam.

Ondanks de nabijheid van 't Bergumermeer, en dat er eene menigte doopers in den omtrek wonen, zijn er op die heide, volgens Do. *Thoden van Velzen*, (*Leeuw. C.* 22 junij) 300 ongedoopten!

OPIJNEN, den 20. Junij. Donderdag ll. had er te Est een allerdroevigst ongeluk plaats. Een elfjarig kind in de nabijheid van het ouderhuis aan den binnenweg aldaar, spelende, werd door een paard, daar zonder eenig toezigt aan den weg weidende, dood geslagen. — Hoeveel kinderen zullen er nog wel op deze of dergelijke wijze doodgeslagen worden, of verbranden, of in sloten of greppels stikken, eer er bewaarscholen, ook ten platten lande, worden opgerigt, en hoeveel ongelukken er nog gebeuren, en hoeveel ongeregtigheden straffeloos blijven, eer onze veld-policie verbeterd is? (*T. N.*)

— Ingevolge de deswege bestaande verordeningen, zullen de Provinciale Staten der onderscheidene provincien in de hoofdplaatsen der verschillende gewesten, dit jaar vergaderen op *Dingsdag den 6. July aanstaande*.

— Gedurende de vier eerste maanden dezes jaars zijn 5800 runderen uit Nederland in Belgie ingevoerd. Zondag ll. bragt de stoomboot *de Stad Vlissingen* 20 vette koeijen uit Zeeland naar Antwerpen over.

— De retraite van generaal *La Sarraz* uit het ministerie gaat veel minder vlug dan die uit Mons.

INGEZONDEN STUKKEN.

Het onderstaande is door den WelEw. Heer van der Meulen, voor deszelfs vertrek uit het vaderland, aan een zijner vrienden ter plaatsing in ons blad achtergelaten. Het stuk echter in het ongerede geraakt zijnde, is ons eerst nu geworden. Wij haasten ons aan het verlangen van den schrijver te voldoen.

Hellevoetsluis, den 26. Mei. Na eene langdurige beproeving en oponthoud door de vrees der Reederij, mag het ons eindelijk gebeuren weder op zee te zijn, om eerlang zee te kiezen met de *Prinses Sophia*. Wij gevoelen ons verpligt de Heeren Wambersie en Crooswijck, Scheepsmakelaars te Rotterdam, onzen dank te betuigen voor de solide behandeling, raad en hulp aan ons verleend, en durven aan mijne Vrienden die ons staan te volgen aanraden, van hunne expeditie naar Amerika gebruik te maken.

(get.) C. VAN DER MEULEN,
laatst Predikant te Goes.

MENGELINGEN.

Het Tijdschrift van het Kon. Nederl. Instituut 1846 No. 4 bevat eene voorlezing van den heer Halbertsma, in eene zitting der tweede klasse van het Instituut, *over de gevolgen van het vervoer door stoom*. Mr. J. van Lennep heeft er een kort verslag van medegedeeld in No. 13 van de *Nederl. Stoompost*, hetwelk wij hier mededeelen.

De inleiding vangt aan met de opmerking, dat alle groote overgangs-tijdperken, hoedanig wij er thans een beleven, met eene groote ontdekking in het gebied der werktuigkunde gepaard gaan, als ware het stomme stof bestemd om den geest in zijn vlugt naar hooger en beter te ondersteunen. Zoo trad de drukkunst te voorschijn bij de herboren zucht naar wetenschappen en letteren: zoo de stoom als aanvulsel der boekdrukkunst, in onze eeuw. Moeijelijk is het, de uitwerkselen der nieuwe uitvinding voor onze maatschappij met zekerheid te bepalen, want het gewone hulpmiddel, om uit gelijke oorzaken tot gelijke uitkomsten te besluiten, ontbreekt ten dezen geheel, immers nergens wijst ons de geschiedenis eene oorzaak aan gelijk aan het stoomvervoer. Alleen gissingen zijn het dus, welke men ten dezen wagen mag.

De vraag, welke de S. zich voorstelt, beperkt zich enkel hiertoe, wat de stoom, als vervoermiddel beschouwd, zal te weeg brengen, wanneer hij eenmaal Europa, ja het geheele vaste land der aarde tot een plek, tienmaal kleiner dan wij thans bereiken moeten, heeft ingekrompen. — Even als de drukpers in de 15e eeuw de kopiïsten, zoo heeft thans het stoomvoertuig alle andere vervoermiddelen verdrongen, en, *met den stoomwagen te ryden, of van den stoomwagen overreden te worden*, is de keus, die thans aan individuën als aan regeringen gelaten is. Het *postwezen* is reeds bijkans overtollig geworden; de *brievenpost* zal weldra door stoom en somkklaars overreden worden, indien hij niet overal zijn loop versnelt en viermaal goedkooper wordt. Engeland heeft dit reeds ingezien en zijn binnenlandsche tarieven tot eenen stuiver teruggebragt. Dit voorbeeld zal weldra door alle regeringen van Europa, willens of onwillens, gevolgd moeten worden.

Maar ook in de tolliniën, die vereuderde en dwaze muren van afscheiding tusschen de volkeren, zal de stoomwagen onherstelbare bressen rijden. De snelheid, dat grootste voordeel van den spoorweg, zoude geheel verloren gaan, indien de treinen op den duur bij het onderzoek der goederen gedwongen worden zich eenige uren op de grenzen op te houden. Reeds heeft Engeland, van zeeën omringd, en dus niet gedwongen door een spoorwagen, zijn tolliniën begin nen op te heffen: hoe dan zouden zij zich op het vaste land kunnen handhaven.

Ook de oorlog zal na de voltooijing van alle ontworpen spoorwegen, zoo niet onmogelijk, althans zeer moeijelijk worden. Wanneer het dagelijksch gemeenschappelijk verkeer onderlinge betrekkingen, tusschen de inwoners der verschillende landen zal hebben doen ontstaan, wanneer al de volkeren zoo vele provinciën van een groot Europeesch rijk zullen geworden zijn, zal de Europesche vrede zoo algemeen zijn, dat de oorlog als een groote ramp beschouwd, als de grootste misdaad aangemerkt zal worden. Geene staande legers met derzelver drukkend onderhoud zullen meer noodig zijn, en de vermindering der belastingen met haar heilloozen nasleep daarvan het gezegend gevolg kunnen wezen.

Te meer mag de spoorwagen als waarborg des vredes beschouwd worden, om zijn eigenschap van de grootste snelheid met de grootste kracht te vereenigen. De wegen, waarover hij voortgaat, zijn rivieren van ijzer, die de mensch kan leggen waar hij verkiest; door die rivieren van ijzer zullen voortaan alle groote steden van Europa met elkander in gemeenschap gebragt, en aan de stranden van de groote wereldzee verplaatst worden, en niet te berekenen is de omkeering, welke die verplaatsing in de waarde van voortbrengselen en grondbezit niet alleen, maar bovenal in de beschaving der menschheid zal te weeg brengen. De S. betoogt dit met een paar voorbeelden, door 1° meer in het groot op de gevolgen te wijzen, die reeds nu de spoorwegen, die op Parijs uitloopen of die Petersburg en Moskou vereenigen, hebben te weeg gebragt en door 2° meer in het bijzonder aan te toonen, hoe door den stoom, Friesland in weinige jaren tot een moeshof, boerderij en weide van Londen geworden is, hoe het Odenwald zijn appelwijn en Holland zijn fruit in Engeland slijt.

Keurig is de schilderij, welke de S. vervolgens ophangt van de gemakken, welke het stoomvervoer als middel van versnelde gemeenschap aanbiedt, door de tegenstelling, welke hij bij wijze van voorbeeld levert tusschen de reis langs den stroom opwaarts, zoo als die voor 25 jaren werd gedaan, en zoo als die thans plaats heeft: en tusschen den armoedigen toestand, waarin zich de oevers dier rivier te dier tijd bevonden, en dien, waarin wij zich heden voordoen, dank hebbe de welvaart, door het gedurig bezoek van ontelbare vreemdelingen aldaar aangebragt. Doch niet slechts de stoffelijke belangen worden door het stoomvervoer verbeterd; ook verbroedering, vereeniging tusschen de onderscheidene volkeren zullen daarvan het gevolg zijn; en die verbroedering beperkt de stoom niet tot ons werelddeel. Indië zoo wel als Amerika zijn door versnelde gemeenschap aan Europa verbonden, en wij zijn niet verre meer van het tijdstip verwijderd, dat wij in ongeloofelijk korten tijd van Petersburg tot Calcutta zullen reizen. Zullen niet die groote, wereldwegen werktuigen zijn in de hand der Voorzienigheid om eene godsvereering over de aarde te verspreiden, wier hoogste wet de liefde is, wier hoogste doelwit de reiniging des menschdoms, en diens vereeniging is tot een huisgezin van broeders tot een verheerlijkt opperhoofd. Even als de alleenheerschappij, welke Rome voerde tijdens de geboorte van Christus, en de vrede, die daarvan het gevolg was, de snelle verbreiding zijner leer mogelijk maakten, even zoo doet de rust, ons door die nieuwe heirbanen gewaarborgd, ons de aankomst te gemoet zien van dien dag, waarop honderd millioenen ongeloovigen de banieren des kruises op de puinen hunner tempels van Buddha, Brahma en den Islam zullen planten.

De S. ontveinst zich niet dat een oorlog, hoezeer onwaarschijnlijk, echter mogelijk is, en hij schetst in levendige kleuren de schrikkelijke gevolgen, welke zoodanige oorlog hebben zoude, als b. v. het vernielen der spoorwegen, de val der daarin gelegde kapitalen, en het instorten van het algemeen crediet. Doch juist deze overmaat des kwaads zal, naar zijne meening, het kwaad verminderen en den strijd kort doen zijn.

Een gevaar van meer algemeenen aard is echter aan de invoering van stoom verbonden. Overal is Europa ziek in haar edelste levensbeginsel, de middelstand. De stoom dreigt dezen meer en meer te verstikken, en als gevolg der reusachtige associatiën, waaraan hij 't leven geeft, niets meer over te laten dan rijken en armen. Tusschen deze beide zal eenmaal een worsteling ontstaan, welke niet tot rust zal komen dan voor dat er een vreeselijk waterpas over onze maatschappijen gehaald is. Bij dien kamp zal geen geestdrift, geen zielen-grootheid aan den dag gelegd worden: de strekking der eeuw is een ondichterlijk als de spoorwegen, die overal en gelijkvormig, aan het leven nog zijn laatste poezij ontnemen.

Na deze meer algemeene beschouwingen, toont de S. aan, hoe ook de toekomst van Nederland is, *met den stoomwagen te ryden, of van den stoomwagen overreden te worden*: de vroegere, zoo gemakkelijke en goedkoope gemeenschap, die ons vaderland voordeelig boven andere landen onderscheidde, zijne ligging aan de Rijnmond, die het tot de poort van Duitschland maakte, al deze voorregten hebben hun kracht verloren sedert de uitvinding van een sneller ver-

voermiddel en sedert de toepassing daarvan in het naburig België. Moge het gevoel daarvan ons uit onze slaapzucht opwekken.

Dan ook voor de instandhouding onzer taal zullen de spoorwegen gevaarlijk worden. De omstandigheid, dat niet alleen meer vermogende lieden, maar ook min gegoedden zich even snel en even vaak verplaatsen, de daaruit voortspruitende toenadering tusschen de onderscheiden gewesten, zullen weldra alle verschil van dialekt vernietigen; en de gemeenschap met naburige volkeren dreigt weldra onze taal en letterkunde met een geheelen ondergang. Tegen dit gevaar moet gewaakt worden, ook door aansluiting aan de taalbeoefenaren in België: *eendragt* alleen is in staat, ook ten deze opzigte, *magt* te maken.

Na nog op de hem eigene geestige wijze gewag te hebben gemaakt van den elektrischen telegraaf, dien hardlooper, die den spoorwagen vergezelt en vooruitdraaft en het hooge belang ook van deze uitvinding te hebben betoogd tot versnelling der onderlinge gemeenschap, eindigt de S. met de herinnering, hoe het grootsche denkbeeld, om de volken der aarde door een vliegenden wagen nader tot elkander te brengen, reeds voor 250 jaren in het hoofd van Nederland is opgerezen. Prins MAURITS toch, even groot wiskunstenaar en werktuigkundige als krijgsheld, viel op het denkbeeld om de winden voor paarden in het gareel te spannen en gaf zijnen legermeter SIMON STEVIN last, om een zeilwagen te vervaardigen. Bij den proefrid langs het Scheveningsche strand bestuurde de Prins zelf den wagen, waarin toen 28 personen gezeten waren. Onder dit doorluchtig reisgezelschap werd het genie der veldslagen vertegenwoordigd door den stuurman MAURITS: dat der belegeringskunst door zijn broeder FREDERIK HENDRIK, het koningschap door den broeder des konings van Denemarken en vele duitsche prinsen; de staatkunde door de gezanten van Frankrijk, Engeland en Oostenrijk; de geleerdheid door HUIG DE GROOT, toen 15 jaren oud, terwijl eindelijk de ongelukkige moed, MAURITS roem en Hollands zegepraal over Spanje zich vertegenwoordigd zagen in den persoon van den admirant MENDOZA, toen gevangenman uit den slag bij Nieuwpoort en met al de genoemden in den wagen gezeten. Dit rijtuig legde in 2 uren tijds een afstand van 14 uren af, en was alzoo de gewone snelheid der spoorwagens zeer nabij. Het schuim der Noordzee, gemengd met zand, gruis en schulpen, die door de vliegende raderen werden opgenomen, stoof onophoudelijk op en door het reisgezelschap, dat door niets gedekt was, en of dit nog te luttel ware, liet MAURITS den wagen eenmaal in zee loopen, tot geene geringe ontsteltenis der duitsche prinsen, aan dit onstuimig element niet gewoon. Dit was, dus eindigt de S., ja, een speeltogt, die zonder gevolg bleef voor het werkelijke leven, maar waar achter ik de poging van het genie blik, om de wereld door een sneller middel van vervoer te vereenigen. Laten wij hopen, dat het den vorst, die als MAURITS zijnen heldenkling in de schaal van Europa's noodlot gelegd heeft, dat het aan WILLEM II moge gelukken, om dit grootsche denkbeeld van zijnen doorluchtigen voorzaat te verwezenlijken, en ons langs den weg, die de ruimte doet verdwijnen, tot de veerkracht en de welvaart van MAURITS en FREDERIK HENDRIK's ceuw terug te brengen.

Met den laatsten wensch, door den S. geuit, zullen, naar ik vertrouw, alle zijne lezers zich gemoedelijk vereenigen, niet welligt met elke gissing, door hem in den loop van zijn verhandeling bijgebragt. Doch eene gissing moet dan ook als zoodanig, en niet als eene profetie beschouwd worden; en mogt in enkele opzigten hetgeen de heer HALBERTSMA zich voorstelt door de uitkomst niet of niet in zulke mate bewaarheid worden, niemand zal de helderheid ontkennen van den diepen blik, dien hij in de toekomst werpt, niemand, of hij zal hem dank weten voor de waarschuwende stem, waarmede hij ons Nederlanders zoekt op te roepen uit den sluimer en de werkeloosheid, waarin wij, bij de algemeene beweging en woeling om ons heen nog gedompeld blijven.

April 1847. J. VAN LENNEP.

Belastings-opheffing en Belastings-verhooging.

Eene Schets.

Twee jaren achtereen had de aarde de vruchten van haren schoot aan het menschdom geweigerd; kommer en gebrek zetelden onder de schamele gemeente, de natie zuchtte onder de duurte der levensmiddelen en den druk der belastingen; armen- en gemeentekassen putteden zich uit, en toch kon de armoede niet worden bestreden; de mingegoede verviel ten laste van den middenstand; hij werd door de openbare weldadigheid gespijzigd en verkwikt; de middelklasse leed veel onder die buitengewone bedeeling; zij sloopte hare krachten tot welzijn harer verarmde broeders; zij deed meer dan zij kon. Het bestuur des lands zag den last, die op de schouders der burgers gelegd was: het mogt nu niet langer stilzitten, er moesten handen aan het werk worden geslagen, want het gold hier den vreesselijksten vijand van den welvaart des volks. Hij, aan wien de regeling der openbare geldmiddelen was toevertrouwd, begreep teregt, dat nu voor hem de tijd van spreken en handelen gekomen was; in de vergadering van de edelsten des lands legde hij de rondborstige verklaring af, dat de regering den druk der tijden met leede oogen aanzag, dat zij niet zou achterstaan, dien druk, zooveel in haar was, te lenigen, en de belasting op een der onontbeerlijkste voedingsmiddelen, de rogge, af te schaffen. Vreugde en gejuich gingen nu op in de hut des armen en de woning der burgers; jong en oud stamelden den lof van den grooten Redder, want een zegenvolle toekomst scheen geboren. Maar, o! wat werd die hoop droevig te leur gesteld! wat werd die schalmei der vreugde met den klaagzang der rouw akelig verwisseld! want die schoon klinkende belofte bleek eene ijdele troost te zijn geweest, eene artsenij, die de pijn van den kranke voor een oogenblik stilt, maar op den duur de kwaal in de hand werkt en verergert. Wel werd voor den arme de belasting op de rogge afgeschaft, maar den burger werden andere, niet minder drukkende opgelegd. Nu kon de arme goedkoop brood eten, maar wat baatte het hem, want de burger, die het hem geven moest, zag zich in zijne opbrengsten bezwaard. Nu werd de openbare weldadigheid als het ware den bodem ingeslagen; den burger werd de gelegenheid ontnomen, om milddadigheid uit te oefenen, want hij moest ook zorgen voor zich en zijne kinderen en alles was zoo duur. De arme leed nog meer gebrek dan vroeger, en het pauperismus nam van dag tot dag toe.

Gij ijst voorzeker, mijne lezers! bij dit tafereel; uw hart bloedt gewis bij de overdenking van het lijden, dat een gebreel volk te gemoet gaat en gij veroordeelt den man, die de regtmatigste hoop van den kwijnenden burgerstand teleurstelde, en verderf bragt, waar men zegen van hem wachtte. Welnu, dat volk zijt *gy*, die man is uwe minister van Financien, de heer VAN HALL. De maatregel, die wij op het oog hebben, is de door hem voorgestelde afschaffing van de belasting op de *rogge*, en de verhooging derzelve op het gedisteleerd, de wijnen en het personeel.

Gij vertegenwoordigers des volks! belet, dat onze voorspelling bewaarheid worde, het is in uwe magt; want gij zult den armen niet *ryk*, en den burger *arm* maken, en dat kan, dat mag uwe bedoeling niet zijn. Dat zij zoo! (*T. N.*)

Speldendans in verspreide gedachten.

Het is geen wonder, dat de heer VAN HALL zoo veel op heeft met RACHEL; *hy* declameert, *zy* declameert; hij maakt gaarne productief, *zy* even gaarne; — eindelijk *zy* is van 't jodengeslacht, *hy* minister van financiën.

—

MINISTERIËLE AVOND-MIJMERING.

Die begrooting, — altijd om denken, — zelf weten, dat ze niet deugt; — zanikers in de Kamer! — Geen plaisir meer, overal koude gezigten! — Koikken, handjes, dinertjes! Niets helpt meer! — LAZARE-MONS! — MONS-LAZARE! 't Is om razend te worden. — En die kranten! — *Arnhemsche Courant!! — Varia!!!* — Ik heb de koorts, maar inpeperen, voeltje 't?! — Ha, ha, ha! — Schreeuwen van Sardinië, — Laboan! .... mooi weer! — Als het maar eens er door is! — Maar plaisir is anders! liever nog artillerist! — Ook niet gelukkig bij Mons! En mijn schoonbroêr, *qui m'a flou*.... Hm. *Petit Tartuffe!* — Beroerde boel. Bedanken, *planter des truffes* — ooren digt stoppen — vrolijk zijn. — Oud soldaat! — Hoezee! maar die begrooting. Enfin — avond, laat is, .. vermoeid ben, — niets uitgevoerd hebben; — MORGEN beginnen zal. Nu naar bed gaan. — Toch nog minister, weet-je! .. Ik een goeie vent — veel houd van mij zelv' — maar niet heel knap — (*pause*) .... niet knap.... (*pause*) .... in 't geheel niet knap. (*Hy sluimert in.*)

Eerste ministerieel lid (op de toonen binnen tredende.) Ziet, hoe gerust hij slaapt! Is dat de slaap niet van de onschuld...

Tweede ministerieel lid (wischt zich de oogen af); ik zal voor de begrooting stemmen! ik heb berouw! ... (*ter zyde*) en mijn neef krijgt de post (*af*).

Eerste ministerieel lid (*ter zyde*).

En zijn neef krijgt de post (*af*).

—

« De regering deinst voor geen geweld terug; — want « zij kan dat in bloed smooren; — maar zij vreest voor « de gisting van denkbeelden en meeningen buiten 't bereik « van ijzer en lood." Gij hebt gelijk EUGÈNE! (1) van daar, dat de moordenaar in koelen bloede vergiffenis ontvangt, en het slagtoffer van een drukpers-delict, achter de traliën zijn angst voor de toekomst zijns huisgezins moetende smooren, vergeefs om gratie smeekt! (*Arnh. C.*)

(1) E. Sue, *Mémoires de Martin*.

—

Er heeft zich te Madrid een zeker stelsel van vrijheid genesteld, — dat zich ook tot de drukpers-vrijheid uitstrekt; wanneer ik slechts in mijne geschriften niet spreek over het bestuur, noch over de godsdienst, noch over de staatkunde, noch over de zedeleer, noch over de ambtenaren, noch over de invloedhebbende ligchamen, noch over de opera, noch over alle andere komediën, noch over de lieden die aan 't een of ander gehecht zijn, — zoo mag ik voor het overige vrijelijk schrijven en uitgeven wat ik maar wil. (*Figaro.*)

Ziedaar de vrijheid, die ook ons, hollandsche dagbladschrijvers wacht, zoo de verspieders-, verklikkers- en sluipmoordenaars-wetten van den heer DE JONGE VAN CAMPENS NIEUWLAND door onze vertegenwoordigers niet worden van de hand gewezen. (*de B.*)

—

Daar ik niet voornemens ben over de jongste gruweldaden der duitsche vorsten uit te weiden, en die ook genoegzaam bekend zijn, zoo wil ik hier slechts aanhalen hoe de koning van Pruissen, landsvaderlijk, zich het genoegen niet onthouden wilde, in een graauwen mantel gehuld, zeer van nabij te gaan zien hoe zijn volk, door honger, ellende en onderdrukking *tot vertwijfelend toe verbitterd*, door « zijn regtvaardig zwaard en sterk schild, zijn leger van milicie en *landwehr*" (schutterij) op zijn koninklijk bevel werd nedergehouwen; en hoe de koning van Wurtemberg, eveneens landsvaderlijk, in persoon tegen zijne in opstand geraakte hoofdstad te velde trok, en vuur! kommandeerde, om zijne landskinderen eens, tot afwisseling, in hun bloed te zien zwemmen.

Deze daadzaken bewijzen duidelijk dat de ontwikkeling der landsvaderlijkheid in Duitschland eene hoogte heeft bereikt, die niet meer te overtreffen is.

Ja, de duitsche (*en ook andere*) vorsten zijn rijp, overrijp! .... Volken! verheugt u daarover,

De eerste stormwind zal die rotte vruchten, welke uw stam zoo lang heeft gedragen, van uit de hoogte ter aarde slingeren, opdat zij, volgens de uitdrukking der H. Schrift, den zwijnen tot spijs dienen.

De wrekende geest der geschiedenis schrijdt somtijds slechts langzaam voorwaarts, maar hij blijft nimmer achterwege. En wanneer het oogenblik dan ook daar is, laat hij zich des te heviger gelden; en wee dan dengenen, wier hoofd met den vloek der menschheid is beladen! ....

. . . .

Het is onmogelijk dat de wrekende geregtigheid der volken nog langer de nederlaag der slechte regeringen uitstelle; de *patriotten* roepen haar allerwege smeekend aan, en de dwingelanden snellen haar duizelend te gemoet! ..

(*Deutsche Brüsseler Zeitung.*)

ADVERTENTIEN.

AFVAART-UREN

VAN DE STOOMBOOT

DE STAD VLISSINGEN,

VAN VLISSINGEN OP ANTWERPEN

EN TUSSCHEN LIGGENDE PLAATSEN, ALS.

NEUZEN, HOEDEKENSKERKE, WALSOORDE, BATH en LILLO.

JUNIJ 1847.

Van VLISSINGEN:			*Van ANTWERPEN:*		
Dingsdag	29, 's mr.	10 ure.	Woensdag	30, 's mr.	8 ure.
	JULIJ.			JULIJ	
Zondag	4, 's mr.	8 «	Maandag	5, 's mr.	10 «
Dingsdag	6, «	6 «	Woensdag	7, «	11 «
Zondag	11, «	9 «	Maandag	12, m.	1 «
Dingsdag	13, «	10 «	Woensdag	14, 's mr.	8 «

STOOMJAGTEN,

varende in het Beurtveer tusschen de steden

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

JUNIJ 1847.

Van Middelburg.			Van Rotterdam.		
†Woensdag	30, 's mr.	5 ure.	Woensdag	30, 's mr.	5 ure.
	JULIJ.			JULIJ.	
†Donderdag	1, «	6 «	Donderdag	1, «	6 «
Vrijdag	2, «	3 «	Vrijdag	2, «	7 «
Zaturdag	3, «	3 «	Zaturdag	3, «	7 «
Zondag	4, «	3½ «	Zondag	4, «	9 «

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 26. Junij. Sedert den 24. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

The Eagle, J. Bateman, Londen, tarwe; Henriette Johanna, J. S. Lessep, Falmouth, lijnzaad; Leander, J. Radloff, Alexandrien, tarwe en boonen; lord Lamberstone, J. Richers, Samsor, Emelie, A. Strom, Odessa, beide tarwe.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Johanna, M. Jongebloed, Archangel, Azor Packet, J. Fawle, New-Castle, Elisa, H. Ower, Avontuur, Thecla, C. Clausen, Meaburg, August, C. Hansen, Christiaansand, alle ballast; Vigilant, J. Magres, meel, New-Castle.

Van Brussel gezeild:

Mathilde, J. M. Trost, stukgoed, Hamburg.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 3 ure.

Sluiting des avonds 9 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.